

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Brīvības iela 55, Rīga, LV-1010, tālr. 67388624, fakss 67388634, e-pasts ptac@ptac.gov.lv, www.ptac.gov.lv

SIA „EUROSAFE SIA”
Reģ.Nr.50103165101
Duntes ielā 17a
Rīgā, LV-1005

LĒMUMS
patērētāju kolektīvo interešu pārkāpuma lietā
Rīgā

21.09.2018.

Nr. 17-pk

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC), pamatojoties uz Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma (turpmāk – NKAL) 15.panta pirmās daļas 1.punktu un pēc personu iesniegumu saņemšanas, ir veicis sabiedrības ar ierobežotu atbildību „EUROSAFE SIA” (turpmāk – Sabiedrība) komercprakses izvērtēšanu. Konkrētā komercprakse ir īstenota tīmekļvietnē <http://www.eiroseifi.lv> (turpmāk – Vietne), patērētājiem piedāvājot ar distances līguma starpniecību iegādāties preces.

Administratīvās lietas ietvaros PTAC ir konstatējis turpmāk norādīto:

[1] PTAC 2018.gada 4.aprīlī saņēma patērētāja iesniegumus par Vietnē īstenotu negodīgu komercpraksi. Pamatojoties uz patērētāju iesniegumos minēto un PTAC veiktās pārbaudes laikā konstatēto, Sabiedrība Vietnē ir norādījusi nepilnīgu informācija par pārdevēju, proti, Vietnē nav norādīta Sabiedrības firma un reģistrācijas numurs, kā arī informācija pa distances līguma noteikumiem un pirmslīguma informācija atbilstoši Ministru kabineta 2014.gada 20.maija noteikumu Nr.255 “Noteikumi par distances līgumu” (turpmāk – Noteikumi Nr.255) 5.punktam.

[2] PTAC 2018.gada 13.aprīlī un atkārtoti 2018.gada 10.maijā nosūtīja Sabiedrībai uz tās juridisko adresi Duntes iela 17a, Rīga, LV-1005 vēstuli Nr.3.2.-1/3098/K-95 un vēstuli Nr.3.2.-1/3714/K-95, kurās informēja par Vietnē konstatētajiem pārkāpumiem un ierosināja Sabiedrībai veikt labprātīgas darbības, Vietnē nodrošinot:

- informāciju par pārdevēja identitāti (pārdevēja nosaukums un reģistrācijas numurs);
- informāciju par distances līguma noteikumiem un pirmslīguma informāciju atbilstoši Noteikumiem Nr.255.

[3] PTAC 2018.gada 19.jūlijā veiktās pārbaudes laikā konstatēja, ka Vietne darbojas, kā arī to, ka PTAC iepriekš norādītie pārkāpumi nav novērsti. Ievērojot minēto, PTAC 2018.gada 24.jūlijā nosūtīja Sabiedrībai uz tās juridisko adresi Duntes iela 17a, Rīga ierakstītu vēstuli Nr.3.2.-1/5644/K-182, kurā atkārtoti informēja par Sabiedrības īstenotās komercprakses

neatbilstību normatīvo aktu prasībām, kā arī par to, ka PTAC ieskatā konstatēto pārkāpumu novēršanai būtu lietderīgi piemērot NKAL 15.panta astotās daļas 2.punktā minēto līdzekli, pieņemot lēmumu, ar kuru Sabiedrībai noteikts tiesiskais pienākums nekavējoties izbeigt konkrēto negodīgo komercpraksi, kuras ietvaros Vietnē tiek noklusēta informācija par pārdevēja identitāti (pārdevēja nosaukums un reģistrācijas numurs), kā arī informācija par distances līguma noteikumiem, tai skaitā pirmslīguma informācija atbilstoši normatīvo aktu prasībām. PTAC informēja Sabiedrību par tās tiesībām izteikt viedokli un argumentus administratīvajā lietā līdz 2018.gada 6.augustam. Viedokli un argumentus Sabiedrība nav sniegusi.

[4] PTAC 2018.gada 19.septembrī veiktās pārbaudes laikā konstatēja, ka Vietne darbojas. Vienlaikus PTAC konstatēja, ka Vietnē nav veiktas izmaiņas atbilstoši PTAC norādītajam, proti, Vietnē nav sniegta atbilstoša informācija par pārdevēju (pārdevēja nosaukums un reģistrācijas numurs), kā arī Vietnē nav norādīta informācija pa distances līguma noteikumiem un pirmslīguma informācija.

Izvērtējot konkrētās administratīvās lietas materiālus, PTAC secina:

1) NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka „darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeņiskas vai bezķermeņiskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam”, ir komercprakse. Savukārt NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punkts paredz, ka „jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros īsteno komercpraksi, kā arī jebkura cita fiziskā vai juridiskā persona, kas rīkojas komercprakses īstenotāja vārdā vai uzdevumā”, ir komercprakses īstenotājs. Sabiedrības rīcība, Vietnē patērētājiem piedāvājot ar distances līguma starpniecību iegādāties preces, ir uzskatāma par komercpraksi NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē, bet Sabiedrība saskaņā ar NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punktu ir atzīstama par minētās komercprakses īstenotāju.

Ievērojot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma (turpmāk – PTAL) 1.panta 5.punktu, „pārdevējs ir fiziskā vai juridiskā persona (arī importētājs), kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros piedāvā vai pārdod precis patērētājam, arī izmantojot citu personu starpniecību, kuras rīkojas pārdevēja vārdā vai uzdevumā”. Savukārt PTAL 10.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka „distances līgums ir patērētāja un pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja vienošanās, ko tie noslēguši, vienlaikus neatrodoties vienā un tajā pašā vietā, bet līdz līguma slēgšanas brīdim un līguma slēgšanas brīdī, izmantojot vienu vai vairākus distances saziņas līdzekļus, kā arī organizētu preču pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas shēmu. Par distances saziņas līdzekļiem uzskatāmi tālrunis, tīmeklis, elektroniskais pasts, televīzija, fakss, katalogs, presē publicētās reklāmas, kurām pievienots pasūtījuma kupons, un citi informācijas nosūtīšanas un pārraidīšanas distances līdzekļi”. Ņemot vērā Vietnē sniegto informāciju un tās funkcionālās iespējas, Vietne ir uzskatāma par distances līguma slēgšanas vietu, savukārt Sabiedrība ir atzīstama gan par pārdevēju PTAL 1.panta 5.punkta izpratnē, gan arī distances līguma pusi PTAL 10.panta pirmās daļas izpratnē.

Papildus tam Vietne ir uzskatāma par elektronisko tiešsaistes vidi, kurā tiek sniegti „informācijas sabiedrības pakalpojumi”, un Sabiedrībai kā personai, kura ir atbildīga par Vietnes saturu, darbību un izmantošanu saimnieciskās darbības nolūkos, ir pienākums nodrošināt Informācijas sabiedrības pakalpojuma likuma (turpmāk – ISPL) prasības.

2) Atbilstoši NKAL 4.panta otrās daļas 1.punktam komercprakse ir negodīga, ja tā neatbilst profesionālajai rūpībai un būtiski negatīvi ietekmē vai var būtiski negatīvi ietekmēt tādu patērētāju vai tādas patērētāju grupas ekonomisko rīcību, kurai šī komercprakse adresēta vai kuru tā skar.

NKAL 6.pants noteic, ka „komercpraksi uzskata par profesionālajai rūpībai neatbilstošu, ja tā netiek veikta ar tāda līmeņa prasmi un rūpību, ko patērētājs var pamatoti sagaidīt un kas atbilst attiecīgajā saimnieciskās vai profesionālās darbības jomā vispāratzītai

godīgai tirgus praksei un labas ticības principam". Savukārt atbilstoši NKAL 4.panta otrās daļas 2.punktam par negodīgu komercpraksi ir atzīstama maldinoša komercprakse. Saskaņā ar NKAL 10.panta pirmās daļas 1.punktu, „komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visas tās īpatnības un apstākļus, kā arī tajā izmantotā saziņas līdzekļa ierobežojumus, var secināt, ka tiek noklusēta būtiska informācija, kas vidusmēra patērētājam ir nepieciešama, lai pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumu, un komercprakses ietekmē vidusmēra patērētājs pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi nebūtu pieņēmis". Līdz ar to komercprakse ir vērtējama kā maldinoša, ja tās ietvaros patērētājiem tiek noklusēta būtiska informācija un tās ietekmē tiek vai var tikt negatīvi ietekmēti patērētāju lēmumi par rīcību saistībā ar darījumu.

Saskaņā ar NKAL 7.panta pirmo daļu, „par patērētāja ekonomisko rīcību būtiski negatīvi ietekmējošu uzskata tādu komercpraksi, kura būtiski mazina patērētāja iespēju pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu un kuras rezultātā patērētājs var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi nebūtu pieņēmis". Savukārt saskaņā ar NKAL 7.panta otrās daļas 1.punktu, „par patērētāja pieņemtu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu jebkurā gadījumā uzskatāms patērētāja lēmumus iegādāties precī vai saņemt pakalpojumu, vai atturēties no šādas rīcības". Tātad, pietiek vien, ja komercprakses ietekmē patērētājs pieņem lēmumu iegādāties precī vai saņemt pakalpojumu vai atturēties no šādas rīcības, kā arī pieņem lēmumu iegādāties to uz konkrētiem noteikumiem, jo tikai pēc konkrēta lēmuma pieņemšanas patērētājs rīkojas, piemēram, uzsāk preces vai pakalpojuma iegādes darbības, slēdzot distances līgumu, un konkrētā patērētāja rīcība jau ir atzīstama par komercprakses sekām, kuras ietvaros var tikt ietekmēta patērētāja ekonomiskā rīcība.

3) Atbilstoši NKAL 10.panta pirmās daļas 1.punktam, ISPL 4.panta pirmās daļas 1.punktam, kā arī Noteikumu Nr.255 5.2.apakšpunktam pakalpojuma sniedzējam Vietnē uzskatāmi, tieši un pastāvīgi pieejamā veidā ir jāsniedz informācija par pakalpojuma sniedzēja firmu (nosaukums), juridisko adresi un reģistrācijas numuru.

Pārbaudes laikā 2018.gada 10.aprīlī (akts Nr.E-LAB/20180410-2-1) PTAC konstatēja, ka Vietnē ir nepilnīga informācija par pārdevēju, proti, Vietnē nav norādīta Sabiedrības firma un reģistrācijas numurs. Atbilstoši normatīvo aktu prasībām pārdevējam ir jāsniedz pilnīga un skaidra informācija par sevi, lai patērētājiem būtu iespējams pārliecināties par pārdevēja identitāti pirms distances līguma noslēgšanas, kā arī nepieciešamības gadījumā varētu efektīvi īstenot savas tiesības. Sabiedrība, nesniedzot patērētājam būtisku informāciju par sevi, ir noklusējusi patērētājiem būtisku informāciju un tās ietekmē tiek vai var tikt negatīvi ietekmēti patērētāju lēmumi par rīcību saistībā ar darījumu. Tādējādi saskaņā ar NKAL 10.panta pirmās daļas 1.punktu un 4.panta otrās daļas 2.punktu Sabiedrība īsteno negodīgu (maldinošu) komercpraksi.

4) ISPL 7.panta pirmā daļa nosaka, ka „pakalpojuma sniedzēja pienākums ir nodrošināt, lai pakalpojuma saņēmēji var iepazīties ar līguma noteikumiem, kā arī tos saglabāt". Līdz ar to Sabiedrībai kā informācijas sabiedrības pakalpojuma sniedzējam Vietnē ir pienākums patērētājiem nodrošināt iespējas iepazīties ar distances līguma noteikumiem, tai skaitā ar Noteikumu Nr.255 5.punktā norādīto informāciju, kā arī to saglabāt. PTAC ir konstatējis, ka Vietnē netiek sniegta Noteikumu Nr.255 5.punktam atbilstoša informācija un līdz ar to Sabiedrība patērētājiem nenodrošina iespējas iepazīties ar distances līguma noteikumiem, šo informāciju noklusējot. Vienlaicīgi Sabiedrība Vietnē nav nodrošinājusi līdzekļus, kuri paredzēti Vietnē publicēto distances līguma noteikumu saglabāšanai, un līdz ar to Sabiedrība, īstenojot konkrēto komercpraksi, patērētājiem nenodrošina iespējas saglabāt distances līguma noteikumus. Minētie apstākļi apstiprina NKAL 10.panta pirmās daļas 1.punktā minēto maldinošo komercpraksi, noklusējot patērētājiem būtisku informāciju, ISPL 7.panta pirmās daļas pārkāpumu, kā arī attiecīgā Sabiedrības rīcība kopsakarā ar Noteikumu Nr.255 5.punktā norādītās informācijas nozīmi ir uzskatāma par tādu profesionālajai rūpībai neatbilstošu komercpraksi, kura būtiski negatīvi ietekmē vai var būtiski negatīvi ietekmēt patērētāju ekonomisko rīcību, veicot izvēli par Vietnē piedāvāto preču pasūtīšanu, piemēram, izdarot

izvēli par Sabiedrības Vietnē publicēto piedāvājumu un piedāvāto līguma noteikumu atbilstību savām interesēm. Līdz ar to Sabiedrības īstenotā komercprakse saskaņā ar NKAL 10.panta pirmās daļas 1.punktu, 6.pantu un 4.panta otrās daļas 1. un 2.punktu, ir atzīstama par negodīgu (maldinošu un profesionālajai rūpībai neatbilstošu) komercpraksi.

5) Saskaņā ar Noteikumu Nr.255 5.9. un 5.22.apakšpunktā noteikto Sabiedrībai pirms patērētājs ir uzņēmies distances līguma saistības vai piekritis piedāvājumam, skaidri un saprotami ir jāsniedz patērētājam informāciju par maksāšanas, preces piegādes vai pakalpojuma izpildes noteikumiem, termiņu, līdz kuram pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs apņemas piegādāt preces vai pakalpojuma sniedzējs sniegt pakalpojumu, un sūdzību izskatīšanas kārtību, kā arī informāciju par sūdzības izskatīšanas un atlīdzības iespējām un veidu, kā tām piekļūt. PTAC ir konstatējis, ka iepriekš minētā informācija Vietnē tiek noklusēta.

Saskaņā ar PTAL 19.¹ panta pirmo daļu „pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs informē patērētāju par vienu vai vairākiem Patērētāju tiesību aizsardzības centra mājaslapā internetā publicētajā ārpustiesas strīdu risinātāju sarakstā iekļautiem strīdu risinātājiem, kuri risina strīdus attiecīgajā jomā, norādot arī ārpustiesas strīdu risinātāja mājaslapas adresi”. Savukārt minētā panta otrā daļa nosaka, ka „šā panta pirmajā daļā minēto informāciju pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs sniedz skaidrā, saprotamā un viegli pieejamā veidā savā mājaslapā internetā (ja tāda ir) vai ietver līguma noteikumos (ja tādi ir)”. Ņemot vērā minētās PTAL 19.¹ panta prasības, no Noteikumu Nr.255 5.22.apakšpunkta izriet preču pārdevēju pienākums pirmslīguma informācijas ietvaros un Vietnē norādīt informāciju par ārpustiesas strīdu risināšanas iespējām (atbilstoši PTAL un Patērētāju ārpustiesas strīdu risinātāju likuma prasībām). Savukārt informācija par citām ārpustiesas sūdzību izskatīšanas iespējām ir sniedzama kā pirmslīguma informācija un distances līguma noteikumi, ja attiecīgās sūdzību izskatīšanas iespējas tiek izmantotas attiecīgā komercprakses īstenotāja praksē. Ņemot vērā iepriekš minēto, PTAC secina, ka Sabiedrība, Vietnē nenodrošinot patērētājiem pienācīgu informāciju par sūdzību izskatīšanas un ārpustiesas strīdu risināšanas kārtību, noklusē būtisku informāciju, kas vidusmēra patērētājam ir nepieciešama, lai pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumu, piemēram, par patērētāja tiesību atbilstošu realizēšanu gadījumā, ja iegādāta līguma noteikumiem neatbilstoša prece. Līdz ar to Sabiedrība saskaņā ar NKAL 10.panta pirmās daļas 1.punktu un trešās daļas 4.punktu, īsteno maldinošu komercpraksi.

6) Noteikumu Nr.255 5.10.apakšpunkta prasības nosaka pārdevējam pienākumu, pirms patērētājs ir uzņēmies distances līguma saistības vai piekritis piedāvājumam, atteikuma tiesību gadījumā skaidri un saprotami sniegt patērētājam informāciju par atteikuma tiesību izmantošanas nosacījumiem, termiņu un kārtību, kā arī Noteikumu Nr.255 pielikuma B daļā iekļauto atteikuma veidlapu. Sabiedrība Vietnē nenodrošina informāciju par atteikuma tiesībām, kā arī Noteikumu Nr.255 pielikuma B daļai atbilstošu atteikuma veidlapu. Līdz ar to PTAC secina, ka Sabiedrības rīcība, noklusējot atbilstošu informāciju par atteikuma tiesībām Vietnē, saskaņā ar NKAL 10.panta pirmās daļas 1.punktu un trešās daļas 5.punktu ir atzīstama par maldinošu komercpraksi, kuras ietekmē patērētājs pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis, tai skaitā nepamatoti atturētos no atteikuma tiesību izmantošanas.

7) NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punkts, otrās daļas 6.punkts, 10.panta trešās daļas 5.punkts un Noteikumu Nr.255 5.14.un 5.15.apakšpunkts nosaka Sabiedrības pienākumu Vietnē sniegt patiesu un normatīvajiem aktiem atbilstošu informāciju par preces garantiju (ja tāda tiek piedāvāta) un atgādinājumu par patērētāja likumīgajām tiesībām, kuras izmantojamas, ja prece neatbilst līguma noteikumiem. PTAC konstatēja, ka Vietnē iepriekš minētā informācija netiek sniegta. Līdz ar to saskaņā ar NKAL 10.panta pirmās daļas 1.punktu tiek noklusēta būtiska informācija, kas vidusmēra patērētājam ir nepieciešama, lai pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumu, un komercprakses ietekmē vidusmēra patērētājs pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi nebūtu pieņēmis, piemēram, attiecībā uz normatīvajos aktos noteiktajām patērētāja likumīgajām tiesībām, ja prece neatbilst līguma noteikumiem.

8) Saskaņā ar NKAL 4.panta otrās daļas 1. un 2.punktu maldinoša un konkrētajā gadījumā konstatētā profesionālai rūpībai neatbilstoša komercprakse ir negodīga komercprakse, bet NKAL 4.panta pirmajā daļā noteikts negodīgas komercprakses aizliegums. Ņemot vērā konstatētos faktus un pierādījumus lietā, secināms, ka Sabiedrība, īstenojot maldinošu un profesionālai rūpībai neatbilstošu komercpraksi, kura būtiski negatīvi ietekmē vai var ietekmēt patērētāju ekonomisko rīcību, īsteno negodīgu komercpraksi un pārkāpj NKAL 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu.

NKAL 15.panta astotā daļa nosaka: *ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: 1) nosaka komercprakses īstenošanai pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām; 2) nosaka komercprakses īstenošanai pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama; 4) nosaka komercprakses īstenošanai pienākumu publicēt attiecīgajai komercprakti atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norādīta labotā informācija, atsaucot negodīgu komercpraksi; 5) uzliedz naudas sodu šā likuma 15.² pantā noteiktajā kārtībā; 6) nosaka par labas prakses kodeksu atbildīgajai personai pienākumu izdarīt labojumus kodeksā, lai novērstu negodīgu komercpraksi.*

Ņemot vērā, ka konkrētā Sabiedrības īstenošana komercprakse ir atzīstama par negodīgu komercpraksi, šīs komercprakses raksturu un būtību, kā arī apstākli, ka minētā komercprakse tiek turpināta un Sabiedrības īstenošana komercprakse joprojām skar/var skart daudzu patērētāju ekonomiskās intereses, PTAC ieskatā Sabiedrībai par izdarīto pārkāpumu saskaņā ar NKAL 15.panta astotās daļas 2.punktu ir lietderīgi uzliedz tiesisko pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi. Vienlaikus saskaņā ar NKAL 15.panta astotās daļas 5.punktu Sabiedrībai ir piemērojama soda nauda šā likuma 15.² pantā noteiktajā kārtībā.

PTAC ieskatā ar soda naudas palīdzību Sabiedrība tiks motivēta izbeigt pārkāpumu un savā turpmākajā komercpraksē nepieļaut līdzīga rakstura pārkāpumu izradīšanu. NKAL 15.² panta pirmā daļa paredz, ka Uzraudzības iestāde ir tiesīga par negodīgu komercpraksi uzliedz komercprakses īstenošanai soda naudu līdz 10 procentiem no tā pēdējā finanšu gada neto apgrozījuma, bet ne vairāk kā 100 000 euro. Soda naudas apmērs ir nosakāms samērīgs ar izdarīto pārkāpumu, ņemot vērā komercprakses īstenošana veiktos pasākumus pārkāpuma novēršanai un zaudējumu atlīdzināšanai. Saskaņā ar PTAC rīcībā esošo informāciju par Sabiedrības gada pārskatu par 2017.gadu, tās neto apgrozījums bija 203079 EUR. Ievērojot pārkāpuma apjomu, raksturu, ilgumu, radīto ietekmi, Sabiedrības lomu pārkāpumā, šajā lēmumā analizētos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, Sabiedrības atbildību, kā arī mantisko stāvokli, PTAC secina, ka Sabiedrības nodarītais pārkāpums ir vērtējams kā viegls patērētāju kolektīvo interešu pārkāpums. Tādējādi kopējais soda naudas apmērs Sabiedrībai nosakāms 2000 EUR apmērā (procentos soda naudas apmērs ir aptuveni 1% no 2017.gada neto apgrozījuma), kas uzskatāms par samērīgu soda naudas apmēru, ņemot vērā Sabiedrības izdarīto pārkāpumu.

Ņemot vērā minēto, PTAC nolemj:

pamatojoties uz NKAL 1.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, 2.pantu, 4.panta pirmo daļu un otrās daļas 1. un 2.punktu, 6.pantu, 10.panta pirmās daļas 1.punktu, 15.panta astotās daļas 2. un 5.punktu, PTAL 1.panta 5.punktu, 10.panta pirmo daļu, ISPL 1.panta pirmās daļas 2.punktu, 4.panta pirmās daļas 1.punktu, 7.panta pirmo daļu, Noteikumu Nr.255 5.2., 5.9., 5.10., 5.14., 5.15. un 5.22.apakšpunktu, Administratīvā procesa likuma 4.pantu, 7.pantu, 51.pantu, 55.panta 2.punktu, 65.panta ceturto daļu, 66.panta pirmo daļu, 67.pantu,

uzliedz **Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „EUROSAFE SIA”**

juridiskā adrese: Dunties ielā 17a, Rīgā, LV-1005

reģistrācijas numurs: Reģ.Nr.50103165101

1) pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi, kuras ietvaros:

- patērētājiem netiek nodrošināta normatīvajiem aktiem atbilstoša informācija par Sabiedrību;
- patērētājiem netiek nodrošināta iespēja iepazīties un saglabāt distances līguma noteikumus, tai skaitā atbilstošu informāciju par atteikuma tiesībām (atteikuma tiesību veidlapu) un garantiju, maksāšanas, preces piegādes vai pakalpojuma izpildes noteikumiem, termiņu, līdz kuram pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs apņemas piegādāt preces vai pakalpojuma sniedzējs sniegt pakalpojumu, un sūdzību izskatīšanas kārtību.

2) soda naudu 2000 EUR (divi tūkstoši euro) apmērā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70.panta pirmo daļu, 79.panta pirmo daļu un NKAL 19.panta pirmo daļu šis lēmums ir spēkā ar dienu, kad tas kļūst zināms Sabiedrībai, un Sabiedrība to var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā viena mēneša laikā no dienas, kad lēmums stājas spēkā Administratīvā procesa likuma noteiktajā kārtībā. Lēmuma pārsūdzēšana daļā par tiesisko pienākumu neaptur tā darbību.

Soda nauda jāsamaksā ar pārskaitījumu, maksājuma uzdevumā norādot:

Saņēmējs:	Valsts kase Reģistrācijas numurs 90000050138
Saņēmēja iestāde:	Valsts kase BIC kods TREL LV22
Konts (IBAN)	LV12TREL1060121019400
Maksājuma mērķis:	Lēmums Nr. 17 – pk
Pieņemšanas datums:	21.09.2018.

Atbilstoši NKAL 15.² panta trešajai daļai uzraudzības iestādes uzlikto soda naudu komercprakses īstenotājs samaksā mēneša laikā no dienas, kad stājas spēkā lēmums par soda naudas uzlikšanu. Ja lēmums par soda naudas uzlikšanu nav izpildīts labprātīgi, tā piespiedu izpildi veic tiesu izpildītājs.

Direktore
(zīmogs)

(personiskais paraksts)

B.Vītoliņa

[..]

IZRAKSTS PAREIZS